

in 204 plemenitaških devic! In Avstrija nebi smela ničesar Turkom vzeti, ali bi jih še celo z vojsko naj šla braniti in za nje kri prelivati? To je ravno tako nekrščansko, protiaustrijsko in prismuknjeno, kakor je sploh vsa nemško-magjarsko prvaštvo.

Vnanje države. Na zahtevanje ruskega cara so Turki z vojsko prenehali do novega leta. Da bo do tega časa mir sklenjen, to je popolnem neverjetno. Verjetniše celó je, da bo vojska se raztegnila na Rusijo, Anglijo, mogoče tudi na Avstrijo in na celi svet. Kajti Rus in Anglež se močno pisano gledata in pripravljata na boj. Rusi utvrdujejo vsa svoja mesta ob Črnem morju, v Odesi je nasipe za kanone nadelavalo 15000 ljudi. Po železnicah se prevažajo vojaki in vojna sprava na turško mejo; izvažanje konjev v Avstrijo je prepovedano, 90 regimentov kozakov se napravlja na pot proti Turčiji. — Avstrijski minister Andrassy je poprašal in se pritožil, zakaj se je ruski car Turkom pogrozil za njegovim hrbtom. Tako prasanje je nevarno in navadno znamenje bližnje vojske. — Prusko-nemški cesar drži gotovo z Rusi, in se hoče tem zahvaliti za dobrohotno podporo v pruski vojski zoper Avstrijo l. 1866 in zoper Francoze l. 1870. Mogoče je celó, da Prusi premejo nas, ako Rusom vojsko napovemo. Italijanskemu kralju je ruski car poslal lastnoročno pismo in Lahi sedaj pravijo, da se bo gotovo vojska unela med Angleži in Rusi zaradi Turkov. — Francozi so sklenoli tiho djati in se čisto nič mešati v turške zadeve. Angleži pa podpirajo Turke in se pripravljajo za nje na boj. Ravno sedaj so njim poslali ladjo z 10 milijoni patronov za puške. Grkom pa, ki hočejo pomagati svojim rojakom, kateri še vedno trpijo pod turškim jarmom, so se pogrozili, da jim postrelajo in raznesejo vsa mesta ob morju. Ali Grki se tega ne plašijo in zbirajo 60.000 vojakov. Tudi pošiljajo skrivoma orožje v turške dežele Tesalijo, Epir in Albanijo. — Turki zbirajo v Drinopolji 200.000 novih vojakov, iz Arabije jih je ravno sedaj došlo 30.000 mož, ki marširajo v Srbijo, da pomnožijo vojsko Kerimpashevo, ki je zadnji čas veliko ljudi zgubila. Sploh vse kaže na strahovito krvi prelivanje, nič pa na pravi mir!

Za poduk in kratek čas.

Freimavrerji, sedanji antikristi.

V. Kako se moramo mi obnašati nasproti freimavrerjem? Proti freimavrerjem se moramo sploh tako obnašati, kakor proti vsem nasprotnikom Kristusovim. Obnašanje proti tem pa nas uči ljubljenec Jezusov sv. Janez takole: „Kdor koli odstopi, in ne ostane v Kristusovem nauku, nima Boga (za očeta); kdor ostane v nauku, on ima Očeta in Sina. Ako kdo k vam pride, in ne prinese tega nauka, nikar ga ne sprejmite v hišo in ga nikar ne pozdravljajte.

Zakaj, kdor ga pozdravi, se njegovih hudobnih del deležnega stori.“ Freimavrerji niso ostali v nauku Kristusovem, ampak čisto so ga zavrgli sami, ter ga še pri unih, ki se ga držijo, pačijo in tlačijo, kolikor morejo. Naša dolžnost torej je, da se njihovih hudobnih del deležni ne storimo. To mora biti nam toliko večja dolžnost, ker je naša vselej skrbna mati, katoliška Cerkva po izgledu sv. Janeza sedanje antikriste že mnogokrat obsodila ter najostrejšo kazni izrekla čez one, ki bi se drznoli taka društva ustanovljati ali njihovih zborov se vdeleževati.

Komaj je freimavrerstvo 20 let obstajalo, povzdignil je proti njemu svoj glas spoznavši njegov namen takratni glavar katoliške Cerkve papež Klement XII., ter ga je slovesno obsodil v konstituciji *In eminenti ddo. 27. Aprilis 1738*. On veli ondi: „ker vidimo, kako so tajna društva nevarna za mir držav in za izveličanje duš, posvetovali smo se s svojimi častitimi brati, kardinali, ter nalogamo in določujemo, da so društva freimavrerjev ali kakor koli se imenujejo, prepovedana in obsojena, kakor jih mi z ovo konstitucijo prepovedujemo in obsojamo. In zato prepovedujemo mi vsem vernim krščnikom in vsakemu posebej, bodi ktereга koli stana, dostojanstva ali položaja, omenjena društva freimavrerjev ustanovljati, širiti, pospeševati, v svoje stanovanje jemati, k njim pristopati, njihovih zborov se vdeleževati, pod kaznijo ekskomunikacije ipso facto (izobčenje od samega sebe), od ktere ne more izvzemši smrtne nevarnosti nihče odvezati razun nas“. Za časa papeža Benedikta XIV. so nekteri mislili, da konstitucija Klementa XII. nima več veljave, da torej ne zapadejo v izobčenje, ki k freimavrerjem pristopijo. Da to krivo misel ovrže, je papež Benedikt XIV. osvedočil se, kako je to društvo Cerkvi in državi nevarno, ponovil konstitucijo svojega prednika s pismom *Providas ddo. 10. Mai 1751* reki: „da nam nihče ne očita, da nismo svoje dolžnosti vestno izpolnili, zato smo se odločili konstitucijo svojega prednika ponoviti ter jo od besede do besede v to naše pismo sprejeti. In tako jo mi po svoji apostolski polnomoči ponavljamo, potrjujemo ter hočemo in zapovedamo, da zdaj velja, kakor bi bila prvič izdana. Kazen izobčenja je dalje odločil papež Pij VII. za karbonare, neko posebno vrsto freimavrerjev na Italijanskem, v konstituciji *Ecclesiam a Jesu Christo ddo. 13. septembris 1821.*, v kateri je dokazal, da so karbonari v ozki zvezi z freimavrerji, od katerih preti velika nevarnost veri in krščanskemu društvu. Komaj so 4 leta minola in spet je bil prisiljen proti freimavrerjem svoj glas povzdignoti papež Leon XII. v konstituciji *Quo graviora ddo. 13. Martii 1825*. V njej toži, kako velika nevarnost preti od tega društva državi in Cerkvi; kako se v njem uči in širi verska malomarnost; kako se v njem hrani in goji mržnja proti vsakej avtoriteti; kako si svoji pravico čez življenje in smrt onih udov, ki bi izdali

družbine tajnosti ali nebi naloženih jim nalog vestno izvršili. Na to izreče kazen izobčenja čez vse kristijane, ki bi se pod kakim koli naslovom dali vpisati v katero tajno društvo, zlasti v društvo freimavrerjev.

Naposled je zdaj slavno vladajoči poglavar katoliške Cerkve Pij IX. potrdil konstitucije svojih prednikov od Klementa XII. do Leona XII. v svojem nagovoru dne 25. septembra 1865., v katerem toži čez zlo, ki ga delajo tajna društva, zlasti freimavrska, katoliški veri in krščanski civilizaciji. Potem ponavlja kazen izobčenja proti vsem, ki k takim društvom pristopajo ali jih kako koli podpirajo.

Razum rimskih papežev so opominjali verne pred tajnimi društvi freimavrerjev tudi škofje različnih dežel; irski škofje l. 1861, belgijski l. 1867, francoski pa večkrat. Učena škofa Dupanloup in Ketteler sta tudi obširne knjige napisala, v katerih sta pobijala kriva načela freimavrerjev ter verne svarila pred njimi. Škof Ketteler svojo knjigo sklepa z besedami: „Pravo razmerje med katoliško Cerkvijo in sedanjim freimavrerstvom je to: ona je delo božje, delo Kristusovo in vseh ki na Kristusa verujejo, to pa je delo ljudi, ki Boga in Kristusa ali celo tajijo, ali vsaj vero na Boga in Kristusa za nepotrebno smatrajo. Katoličan, ki postane freimavrer, zapusti živi tempelj božji, da postane hlapec v tempelju malikov, kder mesto Boga človeka na altar stavijo.“

Več pač katoliška Cerkve proti sedanjim antikristom ne more storiti. Več bi lahko proti njim storili posvetni vladarji, katerim ravno taka, ali še večja nevarnost preti, kakor katoliški Cerkvi.

(Konec prih.)

Slovstvo. 1. Mož-beseda. Izviren igrokaz v 5 dejanjih. Spisal Mirko Sotlan. V založbi in na prodaj pri Jurju Lerherju v Ljubljani. Cena 40 kr. — V tej knjižici nam spretni pisatelj predstavlja in opisuje deloma v vezani, deloma nevezani besedi poldrugi den slovenskega domačega življenja, ki se vrši tako, da nam pred oči stavi nauk: poštenost velja, kar Slovenec prilično izrazi z mož-beseda. Dejanje se vrši v Celju, v Savinjski dolini blizu kranjske meje in v Ljubljani. V slovestveni naši zgodovini bo ta igra med igrokazi gotovo to, kar je med dramami Tugomer. Zavolj tega priporočamo vsem izobraženim Slovincem to knjigo; z obilnim kupovanjem bomo pripomogli, da bo pisatelj zamogel kmalu še svoje druge že izdelane in osnovane igre priobčiti. Od dramatičnega društva pa pričakujemo, da nam to igro kmalu na oder spravi. Po zgorej omenjeni ceni se knjižica dobiva tudi v Mariboru pri Eduardu Ferlincu, v Celju pri J. Geigerju, v Ptuj pri W. Blankeju.

2. Nesreča čez nesrečo ali mrtvaška glava. Knjižica trpečim in nesrečnim ljudem v tolažbo po nemškem izvirniku poslovenil Lj. T. V založbi in na prodaj pri Klein in Kovaču (nekdanj

Egerjeva tiskarna) v Ljubljani. Mična in podučljiva povest v tej knjižici se priporoča tistim, ki o zimskih večerih radi kaj čitajo. Pisatelj pravi, naj si vsak iz te povesti posname nauk, da brez trpljenja, tuge in grenkih britkosti na tem svetu ni nobenega življenja. Cena knjižice je 25 kr.

Smešničar 46. V Lembergu je nedavno nekdo v večji družbi pripovedoval, da je v Celju umrla gospa 101 leto stara. Vsi so se temu čudili, samo neka stara gospa je rekla, da se ni treba temu toliko čuditi. „Moja mati“, pravi „ko bi še živeli, bili bi zdaj že 110 let stari.“

Razne stvari.

(† Kardinal Antonelli) mnogoletni svetovalec sv. Očeta je umrl, kardinal Patrizzi umira.

(Petindvajsetletnico) samostalnega pastirovanja so 6. t. m. obhajali č. g. Juri Tutek, kanonik, dekan in župnik pri sv. Lenartu v slov. gor. Trg je razsvetil in z baklado počastil mnogozaslužnega gospoda.

(Javna zahvala) gre in jo zasluži g. Franc Škrlec pri sv. Tomažu pri Velikinedelji za njegov trud in delovanje zavolj dveh novih živinskih sejmov! Več sosedov sv. Tomaške fare.

(Obesil) se je Miklauž Jurša, viničar na Dre-novemgrmu v Cerovcu pri Ljutomeru.

(Slika) srbskih vojskovodjev se dobi za 1 fl. 20 kr. proti poštnemu podvzetju: P. Jankovič, Wien, VIII., Piaristengasse Nr. 49. Naslikani so knez Milan, knez Nikola, Črnajev, Alimpič, Cah, Protič, Vukotič, Petrovič, Plamenac, Vrbica, Horvatovič, Oreškovič, Antič, Nikolič, Beker, Lešjanin, Grujič, Vlajkovič, Bačević, Miškovič, Putnik in arhimandrit Dučić. Slika je 53 centimetrov visoka in 90 cent. široka in po zvestih fotografijah nareta.

(Za bosenske in hercegovinske reve) sta darovala gg. župnik Fr. Belšak 2 fl. in kaplan Vau-potič 1 fl. Prenesek 10 fl. 60 kr. Skup 13 fl. 60 kr.

(Zlatnine ukradli) so nepoznani tatovi gospej Berti Tabernikovej v Ptuj za 280 fl. vrednosti.

(Polne ječe) imajo v Celji, kder je sedaj 317 ljudi zaprtih, navadno jih je bilo kakih 180.

(Za mladeniško semenišče) se je blizu mari-borskega drevoreda (Stadtpark) za 7000 fl. kupil prostor s 1350 □⁹ za stavljenje nove hiše in za vrt.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Za faro sv. Judoka na Kozjaku je imenovan č. g. Martin Lapuh; — in za faro sv. Ila pri Šostanji je prezentiran č. g. Franc Trafenik. — Umrl je č. g. Jožef Florijančič, kn. šk. duh. svetovalec in do-sluzeni dekan in župnik Gornjegraški, star 70 let.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Kolenko 22 fl.; Kolar, Karl Gajšek, Arzenšek,